

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 19. 2. 2020 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Vladimíry Kikerlové a přísedících Ing. Jaroslava Madera a Andrey Belobradové,

takto:

Obžalovaný

Mgr. Č. B., narozen XXX v XXX, invalidní důchodce, trvale bytem XXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Pardubice,

je vinen, že

v pozici soudního exekutora vedoucího Exekutorský úřad Bruntál, se sídlem třída Dr. Edvarda Beneše č. 21, Bruntál, tedy jakožto osoba, která byla ve smyslu § 1 odst. 1, odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění platném do 31. 8. 2015, státem pověřena prováděním exekuční činnosti a dalších souvisejících činností dle tohoto zákona,

v době od 6. 6. 2014 do 9. 7. 2015 v Bruntále, s vědomím, že k datu 6. 6. 2014 je vázán povinností vyplatit nejméně 196 oprávněným vymožená exekuční plnění a vydat nejméně 106 povinným přeplatky z vymožených plnění v celkové výši nejméně 7 051 470,69 Kč, které v předcházející době nedostal, a že přitom reálně disponuje vymoženými exekučními plněními jen ve výši 839 175,58 Kč, takže tuto povinnost není schopen splnit ani dodatečně, v důsledku čehož je také vůči němu vedeno trestní řízení, v rámci něhož mu bylo dne 5. 6. 2014 doručeno usnesení, jímž bylo zahájeno jeho trestní stíhání a přesto, že mu bylo známo, že se vymožená plnění nestávají majetkem exekutora a že tedy není oprávněn s nimi volně nakládat, ve snaze získat na úkor oprávněných i povinných osob finanční prostředky pro pokrytí svých potřeb, nedodržel

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

při výkonu exekutorské činnosti povinnost dbát ochrany práv účastníků řízení a třetích osob dotčených jeho postupem uloženou mu ustanovením § 46 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., a naopak, v rozporu s ustanovením § 46 odst. 1, odst. 4 zákona č. 120/2001 Sb., § 337 odst. 1 a § 337c odst. 7 zákona č. 99/1963 Sb., v tehdy platném znění ve spojení s § 52 odst. 1 a 55b odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., a s § 2991 zákona č. 89/2012 Sb., v tehdy platném znění, poté, co sám či prostřednictvím zaměstnanců svého exekutorského úřadu vymohl či od povinných přijal plnění na jednotlivá exekuční řízení vedená jeho exekutorským úřadem, jenž mu byla takto ze zákona svěřena za účelem zajištění uspokojení pohledávek věřitelů povinných a jejich příslušenství, ve lhůtě 30 dnů stanovené § 46 odst. 4 zákona č. 120/2001 Sb., od obdržení peněžitých plnění převyšujících částku 1 000 Kč a ani v době následné nezajišťoval a neprováděl řádnou výplatu vymožených pohledávek či jejich částí oprávněným věřitelům ani vratky přeplatků nad vymáhané pohledávky povinným a vymožené finanční prostředky využíval pro uspokojení svých nároků, a toto své jednání neukončil ani poté, co mu bylo dne 13. 11. 2014 doručeno rozhodnutí ministryně spravedlnosti ČR č. j. M-595/2014-OJ-SO/9 z 4. 11. 2014, jímž došlo k pozastavení výkonu jeho exekutorského úřadu a v jehož rámci byl výslovně poučen o tom, že jde o opatření, které mu nadále znemožňuje výkon funkce exekutora, a ačkoli tak po tomto datu byl oprávněn zajišťovat pouze ekonomický a pracovní právní chod Exekutorského úřadu Bruntál, zatímco úkony spadající do pravomoci exekutora, zahrnující i vydávání rozhodnutí o rozdělení vymoženého plnění a podstat získaných dražbou a rozhodování o faktickém nakládání s vymoženými plněními, od tohoto data přináležely jeho zástupcům, nejdříve JUDr. Vlastimilu Porostlému a následně Mgr. Alanu Havlice, i nadále, v rozporu s ustanovením § 122 odst. 3 a § 16 odst. 4 zákona č. 120/2001 Sb., sám svévolně vydával příkazy k úhradě nákladů jednotlivých exekučních řízení a takto vydal nejméně celkem 93 rozhodnutí a současně zneužíval skutečnosti, že je jedinou osobou držící dispoziční právo k depozitnímu účtu exekutorského úřadu č. 257305731/0300, na němž jsou v souladu s exekučním řádem odděleně vedena vymožená plnění, k tomu, aby o své vůli a zcela samostatně bez vědomí svých zástupců neoprávněně nakládal s finančními prostředky, jenž byly v tomto období vymoženy činností Exekutorského úřadu Bruntál a jenž byly přímo či prostřednictvím zaměstnanců úřadu připisovány na tento depozitní účet, přičemž nejenže zadával příkazy k provedení plateb a převodů různých částek pocházejících z vymožených plnění na další účty náležející oprávněným, povinným i dalším subjektům, ale i v této době je zčásti používal ve svůj prospěch a k úhradě svých předchozích závazků, přičemž tento postup mu byl zamezen až změnou dispozičního práva k depozitnímu účtu, provedenou Mgr. Alanem Havlice ke dni 9. 7. 2015, kdy v důsledku tohoto jeho jednání se k tomuto datu na depozitním účtu nacházela částka toliko 323 986,82 Kč a takto

1) v rámci exekučního řízení č. 005 EX 987/2006 proti povinnému J. L., v němž v období od 6. 6. 2014 do 15. 6. 2015 došlo k vymožení celkové částky 120 900 Kč, za situace, kdy mu oprávněně náležela pouze částka 15 609 Kč a kdy na depozitním účtu měla pro exekutora zůstat zadržena pouze částka 2 868 Kč, použil celou tuto vymoženou sumu pro své potřeby, v důsledku čehož neprovedl ani nezajistil vyplacení částky 102 423 Kč, jež náležela oprávněnému Synot Tip a.s. (dříve Synot Lotto a.s.), přičemž tuto platbu nebylo možné pro absenci finančních prostředků realizovat ani dodatečně, takže oprávněnému Synot Tip a.s. (dříve Synot Lotto a.s.) musela být vzniklá újma následně nahrazena českým státem, kdy v rámci této exekuce dne 30. 3. 2015 bez vědomí a souhlasu svého zástupce Mgr. Alana Havlice neoprávněně jeho jménem vyhotovil další příkaz k úhradě nákladů exekuce, jímž byla povinnému uložena povinnost uhradit náklady exekuce v celkové výši 2 868 Kč,

2) v rámci exekučního řízení č. 005EX 1331/2007 proti povinné K. J., v němž v období od 6. 6. 2014 do 9. 7. 2015 došlo k vymožení celkové částky 157 572 Kč, za situace, kdy na depozitním účtu měla pro exekutora zůstat zadržena pouze částka 24 014 Kč, použil celou vymoženou sumu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

pro své potřeby, v důsledku čehož neprovedl ani nezajistil vyplacení částky 133 558 Kč, jež náležela oprávněnému Raiffeisen stavební spořitelna a.s., přičemž tuto platbu nebylo možné pro absenci finančních prostředků realizovat ani dodatečně, takže oprávněnému musela být vzniklá újma následně nahrazena českým státem,

3) v rámci exekučního řízení č. 005EX 1185/2013 proti povinnému R. M., v němž v období od 30. 6. 2014 do 19. 6. 2015 došlo k vymožení celkové částky 28 986 Kč, za situace, kdy mu oprávněně nenáležela žádná částka, a kdy na depozitním účtu měla pro exekutora zůstat zadržena částka 8 773 Kč, použil celou vymoženou sumu pro své potřeby, v důsledku čehož neprovedl ani nezajistil vyplacení částky nejméně 20 213 Kč, jež náležela oprávněnému Krnovské opravny a strojírný s.r.o., přičemž tuto platbu nebylo možné pro absenci finančních prostředků realizovat ani dodatečně, kdy v rámci této exekuce dne 26. 3. 2015 bez vědomí a souhlasu svého zástupce Mgr. Alana Havlice neoprávněně jeho jménem vyhotovil příkaz k úhradě nákladů exekuce, jímž byla povinnému uložena povinnost uhradit náklady exekuce v celkové výši 8 773 Kč,

4) v rámci exekučního řízení č. 005EX 31/2004 proti povinnému P. P., ačkoli v průběhu exekučního řízení proběhla dne 13. 5. 2014 dražba nemovitosti z majetku povinného, kterou byla získána částka 32 750 Kč, použil celou vymoženou částku pro své potřeby, v důsledku čehož poté, co dne 19. 8. 2014 vydal rozvrhové usnesení, neprovedl ani nezajistil následné vyplacení částky 11 876,80 Kč, jež náležela oprávněnému Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj, územní pracoviště Krnov, přičemž tuto platbu nebylo možné pro absenci finančních prostředků realizovat ani dodatečně,

5) v rámci exekučního řízení č. 005EX 11/2013 proti povinnému J. M., ačkoli v průběhu exekučního řízení proběhla dne 12. 8. 2014 dražba nemovitosti z majetku povinného, kterou byla získána částka 1 420 000 Kč a za situace, kdy na depozitním účtu měla pro exekutora zůstat zadržena částka 199 032,09 Kč, použil celou vymoženou částku pro své potřeby, v důsledku čehož neprovedl ani nezajistil vyplacení částky 1 220 968 Kč, jež náležela oprávněnému Raiffeisen stavební spořitelna a.s., přičemž tuto platbu nebylo možné pro absenci finančních prostředků realizovat ani dodatečně, a z tohoto důvodu nová exekutorka Mgr. Blanka Březinová dne 30. 12. 2015 rozhodla o tom, že se usnesení o rozvrhu nevydává, takže oprávněnému musela být vzniklá újma následně nahrazena českým státem,

6) v rámci exekučního řízení č. 005EX 818/2006 proti povinnému Z. P., ačkoli v průběhu exekučního řízení proběhla dne 28. 8. 2014 dražba nemovitosti z majetku povinného, kterou byla získána částka 490 000 Kč, za situace, kdy mu oprávněně náležela pouze částka 77 708,60 Kč, použil částku 446 321,22 Kč pro své potřeby, v důsledku čehož poté, co dne 18. 12. 2014 vydal JUDr. Vlastimil Porostlý rozvrhové usnesení o rozdělení vymožené částky, jež nabylo právní moci dne 24. 1. 2015, provedl kromě úhrady vlastní odměny a nákladů ve výši 77 708,60 Kč až dne 9. 3. 2015 platbu toliko vůči oprávněnému P. T. D. Credit Invest s.r.o. ve výši 43 678,78 Kč, zatímco výplatu částek 15 806 Kč a 71 436 Kč, jež náležely oprávněnému Okresní správě sociálního zabezpečení Klatovy, částky 500 Kč, jež náležela oprávněnému Finančnímu úřadu pro Plzeňský kraj, územní pracoviště Klatovy a částky 280 870,62 Kč, jež náležela povinnému Z. P., jemuž byla následně vzniklá újma nahrazena českým státem, neprovedl ani nezajistil, přičemž tyto platby nebylo možné pro absenci finančních prostředků realizovat ani dodatečně,

7) v rámci exekučního řízení č. 005EX 56/2012 proti povinnému M. S., v období od 29. 5. 2015 do 12. 6. 2015 došlo k vymožení plnění ve výši 289 785 Kč, zahrnující i zpeněžení nemovitostí v rámci provedených dražeb, za situace, kdy mu oprávněně náležela pouze částka 11 515 Kč a kdy na depozitním účtu měla pro exekutora zůstat zadržena částka 37 042 Kč, použil částku 257 586,10 Kč pro své potřeby, v důsledku čehož z celkové částky 241 228 Kč, jež přináležela oprávněnému B. K., tomuto nechal vyplatit pouze částku 32 198,90 Kč, a vyplacení zbývající částky 209 029,10 Kč tomuto oprávněnému neprovedl a nezajistil a tuto platbu nebylo možné Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

pro absenci finančních prostředků realizovat ani dodatečně, takže oprávněnému musela být vzniklá újma následně nahrazena českým státem,

čímž nejméně Synot Tip a.s. (dříve Synot Lotto a.s.), Raiffeisen stavební spořitelna a.s., Krnovské opravny a strojírny s.r.o., Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj, územní pracoviště Krnov, Okresní správě sociálního zabezpečení Klatovy, Finančnímu úřadu pro Plzeňský kraj, územní pracoviště Klatovy, Z. P. a B. K. způsobil celkovou škodu ve výši nejméně 2 066 679,72 Kč a čímž zapříčinil, že na depozitním účtu Exekutorského úřadu Bruntál nezůstala zajištěna částka 271 729,09 Kč pro budoucí úhradu odměny a nákladů exekutora,

tedy

jednak

přisvojil si cizí majetkovou hodnotu, která mu byla svěřena, a způsobil takovým činem na cizím majetku značnou škodu,

jednak

jako úřední osoba, v úmyslu způsobil jinému škodu a opatřit sobě neoprávněný prospěch, vykonával pravomoc způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu a překročil svou pravomoc a způsobil takovým činem značnou škodu,

jednak

mařil výkon rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonával činnost, pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu,

čímž spáchal

jednak

zločin zpronevěry podle § 206 odstavce 1, odstavce 4 písmeno d) trestního zákoníku,

jednak

zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odstavce 1 písmeno a), písmeno b), odstavce 2 písmeno f) trestního zákoníku,

jednak

přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavce 1 písmeno a) trestního zákoníku,

a za to se odsuzuje

podle § 329 odstavce 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavce 2 trestního zákoníku a za **sbíhající** se zvlášť závažný zločin zpronevěry podle § 206 odstavce 1, 5 písmeno a) trestního zákoníku a zvlášť závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odstavce 1 písmeno a), odstavce 3 písmeno a) trestního zákoníku, za který byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2019 pod č. j. 50 T 4/2016-9648 k **souhrnnému trestu** odnětí svobody v **trvání 9 (devíti) let.**

Podle § 56 odstavce 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odstavce 1,3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu funkce, zaměstnání, povolání či podnikatelské činnosti související s přijímáním a dalším nakládáním s finančními prostředky třetích osob v trvání **9 (devíti) let.**

Podle § 43 odstavce 2 trestního zákoníku se v rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2019 pod č. j. 50 T 4/2016-9648 **zrušuje** výrok o trestu, jakož i všechna další rozhodnutí na

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 229 odstavce 1 trestního řádu se poškození:

- **Raiffeisen, stavební spořitelna, a.s.**, Koněvova 2747/99, Praha 3,
- **Ministerstvo spravedlnosti ČR**, Vyšehradská 16, Praha 2,
- **Krnovské opravný a strojírny, s.r.o.**, Stará Ježnická 1556/1, Pod Bezručovým Vrchem, Krnov,
- **Okresní správa sociálního zabezpečení Klatovy**, Kollárova 528, Klatovy,
- **Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových**, Rašínovo nábřeží 390/42, Nové Město, Praha 2,

odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v rámci hlavního líčení dospěl soud k závěru, že obžalovaný Mgr. Č. B. jednal způsobem podrobněji popsáním ve skutkové větě výroku o vině tohoto rozsudku. Takový skutkový stav byl v průběhu hlavního líčení zjištěn z provedených důkazů, jejich posouzením samostatně, i ve vzájemném souhrnu postupem podle § 2 odstavec 6 trestního řádu, a to konkrétně z výpovědi svědků JUDr. Alana Havlice, M. Č., Mgr. Blanky Březinové, Z. Č., K. H., znalce z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, jakož i z listinných důkazů.
2. Obžalovaný Mgr. Č. B. u hlavního líčení využil svého práva a ve věci nevyprávěl. Cítí se trestně neodpovědný, má za to, že je nepřičetný. Obžalovaný využil svého práva rovněž v přípravném řízení a nevyprávěl.
3. Trestná činnost obžalovaného byla prokázána výpověďmi svědků, kdy svědkyně K. K. uvedla, že na Exekutorském úřadu v Bruntále pracovala od roku 2002 do roku 2015. Její práce spočívala v zapisování příchozích a odchozích plateb a vyznačování právní moci. Zapisovala příchozí platby, to znamená, že osoby, které dlužily, zasílaly finanční prostředky tak, aby tyto mohly být posílány oprávněným. Psala tedy do programu, co kdo zaplatil, kdy každý oprávněný měl svůj spis a svou fyzickou kartu. Přístup k účtu měl pan účetní a rovněž obžalovaný. Ona sama přístup k účtu neměla. Veškeré částky zapisovala do programu zvaného Aura a do ručně vedených karet. Zasílání peněz oprávněným odsouhlasil pan účetní s obžalovaným, což nebyla její práce. Peníze od povinných chodily na jeden účet. Má za to, že z tohoto účtu se nepřeváděly peníze na jiný účet v rámci exekutorského úřadu mimo platby oprávněným. Pokud jde o hotovostní příjmy, tyto byly realizovány výjimečně.
4. Důležitým důkazem byla výpověď svědka JUDr. Alana Havlice, který byl soudním exekutorem, a následně byl jmenován v říjnu 2014 do úřadu v působnosti Okresního soudu v Jeseníku. Vykonával funkci zástupce obžalovaného na základě smlouvy z roku 2009. Zástupcem Exekutorského úřadu v Bruntále byl jmenován od 9. 2. 2015 do 31. 10. 2015. Kontrolou zjistil, že přesto, že nedal pokyn, tak v prvních měsících zastupování bylo vydáno 90 příkazů k úhradě nákladů exekuce, o kterých vůbec nevěděl. Když projednával celou věc s obžalovaným, tak tento mu vyhrožoval, že na něj pošle policii, neboť mu vykrádá úřad. Proto celou věc nahlásil komoře. Informace, které sdělil exekutorské komoře, byly ty, které zjistil, kdy chtěl chránit zejména sám sebe. Po nástupu do funkce zjistil, že Exekutorský úřad v Bruntále disponuje minimem prostředků, přičemž s obžalovaným byla těžká součinnost. Vzhledem k tomu, že po nástupu do funkce měl obžalovaný přístup k depozitnímu účtu, požádal o ukončení dispozičního práva obžalovaného k 10. 7. 2015. Do toho data obžalovaný bez jeho vědomí mohl nakládat s prostředky na účtu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

5. Výše uvedená výpověď svědka byla v souladu s písemnými materiály, a to s rozhodnutím Prezidia Exekutorské komory ČR ze dne 26. 2. 2015 o ustanovení Mgr. Alana Havlice, zástupce obžalovaného Mgr. Č. B.. Rovněž byla konstatována žádost o uvolnění z funkce zástupce obžalovaného ze dne 24. 2. 2015 a usnesení Prezidia Exekutorské komory o stanovení podílu Mgr. Alana Havlice. Rovněž důležitá je zpráva vůči Exekutorské komoře k vypořádání nákladů zastupování a protokol o předávání exekučních spisů ze dne 13. 7. 2015, v němž je zaznamenáno předání exekučních spisů, a zejména hotovosti ve výši 2 700 Kč a dalších listin. Důležitý je i seznam PUNE vydaných neoprávněně obžalovaným jménem Mgr. Alana Havlice v počtu 93 rozhodnutí.
6. Výsledkem svědkyně M. Č. soud zjistil, že rovněž byla zaměstnána u obžalovaného od roku 2006 do roku 2015, kde vykonávala administrativu. Pracovala v podatelně, doklady nezpracovávala, rovněž tak nezpracovávala finance. Svědkyně uvedla, že v roce 2014 příchozí platby zapisovala paní K., odchozí platby pan D., přičemž obžalovaný rozhodoval o tom, jaká platba bude provedena. Pokud jde o přístup k účtu, tak ten měl pouze obžalovaný. Neví o tom, že by měl přístup ještě někdo jiný z exekutorské kanceláře. Svědkyně se rovněž vyjádřila k Mgr. Alanu Havlice, kdy podle ní měl s obžalovaným pár schůzek, ale s obžalovaným se nepohodli kvůli vedení kanceláře.
7. Z výpovědi svědkyně Mgr. Blanky Březinové bylo zjištěno, že s obžalovaným se setkala v únoru 2015, kdy byl Mgr. Havlice ustanoven jako zástupce obžalovaného. Exekuční spisy obdržela od Mgr. Alana Havlice, u kterého dříve pracovala. Prostudováním materiálů zjistila, že v počítačovém systému Aura byly řádně evidovány pouze došlé platby, avšak odchozí platby neodpovídaly realitě, tedy nebyly vždy provedeny. Rovněž tak tvrzené platby nebyly skutečně provedeny. Karty plateb, kde měly být ručně evidovány skutečně realizované příchozí a odchozí platby, jí obžalovaný nepředal, ačkoliv je o ně žádala. Při své výpovědi setrvala na tom, že obžalovaný ručně vedené karty odmítl vydat, i když o ně byl několikrát požádán. Se zaměstnanci exekutorského úřadu se bavili o tom, že evidují odměny pana obžalovaného. Svědkyně rovněž uvedla, že při převzetí účtu bylo na tomto zaznamenáno 360 000 Kč, i když tam mělo být několik milionů. Z toho důvodu se neprováděly ani rozvrhy, peníze se vyplatily oprávněným jen těm nejaktivnějším, jinak byly výplaty pozastaveny z důvodu nedostatku finančních prostředků. Svědkyně poukázala na skutečnost, že někteří oprávnění náhradu škody uplatnili na ministerstvu. Svědkyně se rovněž vyjádřila k nároku exekutora na vyplacení odměn a nákladů, kdy u běžného vymáhání je tento nárok vázán na pravomocný příkaz PUNE, v případě dražeb pak na právní moci rozvrhového usnesení.
8. Výsledkem svědkyně Z. Č. bylo zjištěno, že rovněž pracovala v exekutorském úřadu obžalovaného, kdy zpracovávala návrhy na exekuci. Poukázala na to, že právě obžalovaný rozhodoval o tom, které prostředky odejdou oprávněným, a tento pokyn také dával on. Co se stalo s ručně vedenými kartami, svědkyně nevěděla.
9. Výsledkem svědka JUDr. Vlastimila Porostlého soud zjistil, že obžalovaného zná osobně a pracuje jako soudní exekutor na Exekutorském úřadu v Ostravě. Po určitou dobu byl také pověřen zastupováním obžalovaného v době, kdy měl určité problémy ve vztahu k finančním nedostatkům. Bylo to od 13. 11. 2014 do 8. 2. 2015. Dálkovým přístupem kontroloval exekuční příkazy a ukončení PUNE. Dispoziční právo k účtu neměl, nemohl provádět takové úkony. Měl sice náhled na účet exekutorského úřadu obžalovaného, ale nemohl dávat žádný pokyn. Když jsem ukončil mé zastupování, tak poté nastoupil Mgr. Havlice z Jeseníku.
10. Výsledkem svědka Ing. P. D. soud zjistil, že tento pracoval u obžalovaného jako ekonomický poradce, nenakládal ovšem s finančními prostředky exekutorského úřadu, pouze připravil příkaz k úhradě. O nakládání s finančními prostředky rozhodoval obžalovaný Mgr. B., který také dával pokyny bance.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

11. Důležitým důkazem byl výslech znalce z oboru ekonomika, odvětví účetnictví, a to V. P.. Znalec ve shodě se závěry svého znaleckého posudku uvedl, že na depozitním účtu Exekutorského úřadu v Bruntále byla připsána celková částka 13 495 287,93 Kč a v nepřirazených platbách bez identifikátoru další částka 5 540 264, 60 Kč, a to v době od 5. 6. 2014 do 9. 7. 2015. Z tohoto depozitního účtu exekutorského úřadu bylo na soukromý účet obžalovaného převedeno celkem 3 972 609,04 Kč, přičemž převody byly realizovány mimo měsíce dubna a července 2015 každý měsíc od doby od 5. 6. 2014 do 9. 7. 2015. Znalec poukázal na skutečnost, že měl nekompletní materiál, nebyly dohledány výpisy z Aury oproti výpisům z účtu, měl sice k dispozici elektronický program, ale neměl jistotu, jestli je kompletní. Znalec poukázal rovněž na skutečnost, že nebyly k dispozici ručně vedené exekuční karty ani jiné přímé listinné účetní doklady o realizacích transakcí. V materiálech, které mu byly předloženy, absentují identifikační znaky, které by umožňovaly spárovat exekuční reporty a odchozí platby.
12. Po výslechu svědků a provedení důkazů listinnými materiály bylo nutno konstatovat, že pokud jde o exekuční řízení pod č. j. 005 EX 987/2006 proti povinnému J. L., tak je možné vycházet z usnesení o nařízení exekuce, přičemž je patrné, že exekuce byla zahájena na základě usnesení Okresního soudu v Olomouci ze dne 13. 10. 2006 za účelem uspokojení pohledávky Synot Lotto a. s. Obžalovaný dne 4. 7. 2013 vystavil PUNE, v němž byly vyčísleny náklady exekuce na částku 7 865 Kč, dne 13. 3. 2014 na další částku 7 260 Kč a 27. 1. 2015 obžalovaný pod signaturou JUDr. V. Porostlého vystavil další PUNE, v němž vyčísлил náklady exekuce na částku 15 609 Kč. Dne 30. 3. 2015 vystavil další PUNE, v němž vyčísлил náklady exekuce další částkou 2 868 Kč. Toto PUNE bylo vyhotoveno jménem Mgr. Alana Havlice, jakožto zástupce obžalovaného. Dle výpisu ze systému Aura byla za celou dobu vymáhání získána částka 520 800 Kč, z této částky bylo do 5. 6. 2014 vymoženo 102 300 Kč, od 6. 6. 2014 do 9. 7. 2015 celkem 120 900 Kč, a v době od 9. 7. 2015 do 13. 2. 2018 celkem 297 600 Kč. Předpokládaná odměna a náklady exekutora činily celkem 81 144 Kč, přičemž za dobu do 9. 7. 2015 dosahovaly částky 18 562 Kč, avšak v přehledu vyplácených plnění je v období od 5. 6. 2014 do 9. 7. 2015 zaevidována pouze platba částek 7 151 Kč, 15 718 Kč a 2 858 Kč exekutorovi na odměně a nákladech v řízení, ačkoliv dle PUNE byl verifikován nárok na částku 7 260 Kč, 15 609 Kč a 2 868 Kč. Výplata oprávněnému na základě plnění vymožená v předmětném období zaznamenána není, kdy oprávněnému měly být uskutečněny pouze platby ve výších 7 865 Kč a 35 767 Kč, a posléze platby realizované až Mgr. Březinovou, přičemž platby přijaté v rámci této exekuce na depozitní účet soudu jsou doloženy výpisem z účtu. Soud ze zprávy Synot Tip a. s. zjistil, že tato se domáhala uspokojení své pohledávky vůči J. L. prostřednictvím exekuce, kterou vedl obžalovaný. Věřitel byl informován o tom, že povinný od 3. 7. 2013 prostřednictvím pravidelných měsíčních splátek ve výši 9 300 Kč postupně svůj dluh splácel k rukám obžalovaného, co by exekutora, avšak obžalovaný vyplatil Synot Tip a. s. pouze částku 35 767 Kč, a to dne 25. 11. 2013. Další platby byly provedeny až Mgr. Březinovou. Oprávněný dále sdělil, že jeho nárok byl uspokojen Ministerstvem spravedlnosti ČR.
13. Pokud jde o povinnou K. J., tak z kopie části exekučního spisu pod č. j. 005 EX 1331/2007 bylo zjištěno, že exekuce byla zahájena usnesením Okresního soudu ve Znojmě ze dne 13. 12. 2007 za účelem uspokojení pohledávky HYPO stavební spořitelny a.s. Náklady exekuce byly obžalovaným vystaveny PUNE, a to na částku 9 317 Kč, avšak v žalovaném období nebyl vydán žádný PUNE. Za celou dobu vymáhání byla získána částka 315 851,17 Kč. Předpokládána odměna a náklady exekutora činily 47 999,25 Kč, avšak oprávněnému není zaevidována žádná platba ani platba vůči exekutorovi. Veškeré platby vůči oprávněnému byly pak realizovány až od 14. 10. 2016, avšak platby přijaté v rámci této exekuce jsou doloženy na depozitním účtu, a to výpisem z tohoto účtu. Ze zprávy Raiffeisen, stavební spořitelny, která nastoupila za oprávněnou HYPO stavební spořitelnu, bylo zjištěno, že v rámci exekučního řízení byly uskutečněny platby až od 14. 10. 2016.

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

14. V rámci exekučního řízení proti povinnému R. M. bylo z kopie exekučního spisu pod č. j. 005 EX 1185/2013 zjištěno, že v tomto se nachází rozsudek Okresního soudu v Bruntále pod sp. zn. 3 T 102/2011 včetně příkazu srážkou ze mzdy povinného u plátce, přičemž exekuce byla zahájena na základě pověření soudního exekutora dne 5. 11. 2013 za účelem uspokojení pohledávky KOS s. r. o. ve výši 25 000 Kč. Obžalovaný poté vydal řadu exekučních příkazů, mezi nimiž byl i příkaz srážkou ze mzdy povinného u Elkoplast CZ s. r. o. Dne 26. 3. 2015 byl vystaven PUNE, v němž byly vyčísleny náklady exekuce na částku 8 773 Kč, kdy PUNE bylo vyhotoveno jménem Mgr. Alana Havlice, jakožto zástupce obžalovaného. Dle výpisu ze systému Aura bylo v době od 30. 6. 2014 do 19. 6. 2015 vymoženo 28 986 Kč, kdy předpokládaná odměna exekutora a jeho náklady činily 8 772,50 Kč. V přehledu vyplacených plnění je v období do 9. 7. 2015 zaevidována pouze platba ve výši 8 226 Kč exekutorovi na odměně a na nákladech řízení, ačkoli byl verifikován nárok na částku 8 773 Kč. Výplaty dalších plnění v návaznosti na částky vymožené v předmětném období zaznamenány nejsou, jedinou další platbou je úhrada částky 2 375,10 Kč realizována až svědkyní Mgr. Březinovou dne 21. 12. 2015. Platby přijaté v rámci této exekuce na depozitní účet jsou doloženy výpisem z účtu. Rovněž ze zprávy KOS s. r. o. vyplývá, že od povinného R. M. bylo vymoženo 33 773 Kč, avšak oprávněnému KOS s. r. o. byla poukázána pouze částka 2 375,10 Kč, a to až Mgr. Blankou Březinovou.
15. Pokud jde o povinného P. P., tak z exekučního spisu vyplynulo, že je veden pod č. j. 005 EX 31/2004. Opět obsahuje usnesení o nařízení exekuce, exekuční příkaz, a to prodejem nemovitostí. Exekuce byla zahájena usnesením Okresního soudu ve Frýdku – Místku, a to ve prospěch oprávněného G. P.. Bylo vydáno usnesení o příklepu dražiteli a obžalovaný dne 26. 6. 2014 vyčísлил nárok na odměnu a náklady v celkové výši 23 708 Kč. Obžalovaný rovněž vyhotovil rozvrhové usnesení, podle něhož byl výsledek dražby a rozdělovaná podstata ve výši 32 750 Kč a byla rozvržena tak, že exekutorovi náleží 20 873,20 Kč a věřiteli Finančnímu úřadu v Krnově částka 11 876,80 Kč. Opět v systému Aura, v přehledu došlých plateb, je zaevidována pouze platba jistoty na dražbu, složená E. Z. P. a platba doplatku ve výši 22 750 Kč, uhrazená stejnou osobou. V přijatých plněních není zaevidována žádná platba provedená G. P.. V přehledu vyplacených plnění kromě platby ve výši 13 500 Kč, provedené vůči oprávněnému G. P., nejsou zaznamenány žádné výplaty vymožených plnění. Je dále patrné, že platba 13 500 Kč byla vratkou zálohy provedené G. P. na počátku exekuce, kterou obžalovaný provedl po dohodě s G. P.. Na počátku exekuce, kterou obžalovaný provedl po dohodě s G. P., z důvodu, že i přes dlouhou dobu exekuce v jeho prospěch nic nevymohl. Rovněž z depozitního účtu z data 12. 9. 2014 vyplývá, že platba ve výši 13 500 Kč je označena jako vratka zálohy P. G.. Z depozitního účtu bylo poté zjištěno, že E. Z. P. byla připsána částka 10 000 Kč, přičemž před touto platbou činil zůstatek na depozitním účtu 641 467,39 Kč a doplatek ve výši 22 750 Kč, tedy na depozitním účtu před touto platbou byl zůstatek ve výši 1 217 101,51 Kč. Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, územní pracoviště v Bruntále, z této dražby neobdržel žádnou částku.
16. V rámci exekučního řízení proti povinnému J. M. bylo soudem zjištěno, že exekuční řízení je vedeno pod č. j. 005 EX 11/2013, kdy důležitý je rozsudek Krajského soudu v Ostravě, č. j. 14 Co 367/2007 z 6. 3. 2008, který upravuje výživného vůči J. M. mladšímu. Soudní exekutor byl pověřen k provedení exekuce, a to prodejem nemovitostí. Ve spise je rovněž založena dražební vyhláška a protokol o elektronické dražbě, případně usnesení o příklepu. Exekuce byla zahájena rozhodnutím Okresního soudu v Opavě, 12. 8. 2014 byla provedena elektronická dražba, kdy usnesením o příklepu bylo oznámeno, že kromě oprávněného své další pohledávky přihlásili i věřitelé Raiffeisen, stavební spořitelna a.s., Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj, územní pracoviště Opava, Komerční banka a.s. a soudní exekutor JUDr. Petr Kocián, Exekutorský úřad Brno-venkov. Ze spisu je dále patrné, že 19. 12. 2014 učinil JUDr. V. Porostlý oznámení o tom, že vydražitel nemovitosti nabyt vlastnického práva. Téhož dne vystavil PUNE deklarující nárok na odměnu a náhradu výdajů ve výši 199 032,09 Kč. Rozhodnutí o rozvrhu vydáno nebylo a Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

naopak, dne 30. 12. 2015 vydala Mgr. Březinová usnesení o nevydání rozvrhového usnesení z důvodu, že podání vydražitele se na účtu úřadu nenachází a nelze jej tedy rozvrhnout. Je tedy zřejmé, že k postavení Raiffeisen, stavební spořitelny a.s. jako prvního zajištěného věřitele, a s ohledem na výši pohledávky, měla být této společnosti vyplacena částka 1 220.968 Kč. Je tedy zřejmé, že do právní moci rozvrhového usnesení nemělo být nakládáno s nárokem exekutora, který vyplýval z PUNE. Ze systému Aura byly zaznamenány toliko platby jistoty ve výši 350 000 Kč, které byly uhrazeny K. N. a doplatek ve výši 1 070 000 Kč, uhrazené K. N., avšak v systému nejsou zaznamenána žádná vyplacená plnění, ani plnění z titulu PUNE. Z výpisu z depozitního účtu byla na tento z účtu K. N. připsána částka 350 000 Kč, přičemž před touto platbou činil zůstatek na účtu 820 178 Kč a doplatek 1 070 000 Kč, přičemž zůstatek na depozitním účtu před touto platbou činil 926 567,08 Kč. Raiffeisen, stavební spořitelna a.s. sdělila, že jakožto další věřitel, se řádně přihlásila do dražby, kterou vedl obžalovaný pro oprávněného J. M. mladšího, ačkoli dražba proběhla, tak stavební spořitelna neobdržela žádnou částku.

17. V exekučním řízení proti povinnému Z. P. soud zjistil, že exekuční spis byl veden pod č. j. 005 EX 818/2006, ve kterém je založeno usnesení o nařízení exekuce, exekuční příkaz k provedení exekuce prodejem nemovitostí, přihlášky věřitelů, protokol o elektronické dražbě, usnesení o příklepu. Rovněž tak žádosti a urgence věřitele P. T. D. Credit Invest s.r.o., PUNE a protokol o rozvrhovém jednání, jakož i další listiny. Z písemných materiálů je zřejmé, že 28. 8. 2014 byla provedena elektronická dražba a 1. 9. 2014 bylo obžalovaným vydáno usnesení o příklepu dražiteli L. B.. Dne 18. 12. 2014 bylo vydáno rozvrhové usnesení, v němž byla konstatována rozdělovaná podstata ve výši 490 000 Kč, která byla rozvržena tak, že exekutorovi náleží částka 77 708,60 Kč, Okresní správě sociálního zabezpečení Klatovy částky 15 806 Kč a 71 436 Kč, P. T. D. Credit Invest s.r.o. částka 43 678,78 Kč, Finančnímu úřadu pro Plzeňský kraj, územní pracoviště Klatovy, částka 500 Kč a povinnému Z. P. částka 280 870,62 Kč. Toto usnesení bylo podepsáno JUDr. V. Porostlým. Avšak ze systému Aura jsou v přehledu došlých plateb kromě plnění vymožených od Z. P. zaevidovány platby jistot na dražbu složené jednotlivými dražiteli, a to včetně jistoty ve výši 15 000 Kč, uhrazené L. B. a platba doplatku ve výši 475 000 Kč, uhrazená L. B.. V přehledu vyplacených plnění jsou kromě výplat vymožených plnění nepocházející z dražby zaevidovány vratky jistot neúspěšným dražitelům, platba exekutorovi ve výši 77 708,60 Kč a platba advokátce věřitele P. T. D. Credit Invest s. r. o. ve výši 43 678,78 Kč. Z výpisu z depozitního účtu byla z účtu L. B. připsána částka 15 000 Kč jako jistina, přičemž před touto platbou činil zůstatek na depozitním účtu 2 208 757 Kč a doplatek v částce 475 000 Kč, přičemž před touto platbou zůstatek na depozitním účtu činil 798 530,68 Kč. Ze zprávy Mgr. H. bylo zjištěno, že částka 43 678,78 Kč, která náležela P. T. D. Credit Invest s.r.o., byla až po urgencích připsána na účet dne 10. 3. 2015. Ze zpráv Okresní správy sociálního zabezpečení Klatovy, Finančního úřadu pro Plzeňský kraj, územní pracoviště Klatovy a Z. P. bylo zjištěno, že plnění přiznané rozvrhovým usnesením neobdrželi.
18. Ve věci proti povinnému M. S. bylo zjištěno, že exekuční řízení bylo vedeno pod č. j. 005 EX 56/2012, kdy došlo k vymožení částky 289 785 Kč. Dne 2. 1. 2014 obžalovaný vydal usnesení o příklepu dražiteli a učinil oznámení o tom, že vydražitelé nemovitostí nabyli vlastnického práva. Poté vystavil PUNE, v němž vyčíslil náklady exekuce částkou 11 515,10 Kč a vydal rozvrhové usnesení, kdy výsledek dražby rozvrhl tak, že exekutorovi náleží částka 11 515,10 Kč a oprávněnému B. K. částka 32 198,90 Kč. Mgr. B. Březinová vydala oznámení o ukončení exekuce, v němž je uvedeno, že pohledávka oprávněného i náklady exekuce byly zcela vymoženy pro oprávněného a byla vymožena částka 267 531 Kč, zahrnující jistinu 132 000 Kč a úroky 81 961 Kč, náklady předcházejícího řízení 41 688 Kč a náklady oprávněného v exekučním řízení 11 882 Kč, a že tedy exekuce zaniká. Dle této zprávy bylo sice plnění vymoženo pro oprávněného ve výši 267 531 Kč, které bylo průběžně přepisováno i na depozitní účet, avšak jak

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

s touto částkou bylo naloženo, jí není známo. Tuto skutečnost dokladuje systém Aura, z něhož bylo zjištěno, že bylo vymoženo celkem 289 785 Kč a v přehledu vyplacených plnění je zaevidována pouze platba 32 198,90 Kč vůči B. K. a platba částky 11 515,10 Kč exekutorovi na odměně. Výplaty dalších plnění v návaznosti na částky, které byly vymoženy, zde zaznamenány nejsou. Platby přijaté v rámci této exekuce na depozitní účet jsou doloženy výpisem z účtu. Ze zprávy B. K. vyplynulo, že tento na svou pohledávku ve výši 132 000 Kč s příslušenstvím za celé období exekuce obdržel pouze částku 59 539,53 Kč, kdy Mgr. B. Březinová rozhodla o zániku exekuce s tím, že je vše vymoženo. Z vyplacené částky mu byla obžalovaným zaslána pouze částka 32 198,90 Kč a částku 27 380,63 Kč mu zaslala Mgr. B. Březinová. Tyto skutečnosti vyplývají také z výpisu B. K., přičemž jmenovaný sdělil, že způsobená škoda mu byla následně uhrazena Ministerstvem spravedlnosti ČR.

19. Soud rovněž vycházel i z dalších písemných materiálů, a to z usnesení Krajského soudu v Brně pod sp. zn. KSBR 45 INS 413/2016 ze dne 18. 8. 2017, jímž byl na majetek obžalovaného prohlášen konkurs.
20. Rovněž k osobě obžalovaného a k jeho jednání se vyjadřuje Exekutorská komora ČR, zastupující exekutor a rovněž zprávy Ministerstva spravedlnosti ČR a další listiny.
21. V rámci listinných materiálů bylo nutno konstatovat rovněž rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2019 pod č. j. 50 T 4/2016-9648, z něhož vyplynulo, že obžalovaný Mgr. Č. B. byl uznán vinným ze spáchání zvlášť závažného zločinu zpronevěry podle § 206 odstavec 1, 5 písmeno a) trestního zákoníku a zvlášť závažného zločinu zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku, za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání šesti let se zařazením do věznice s ostrahou. Současně bylo rozhodnuto uložení trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce, zaměstnání, povolání či podnikatelské činnosti související s přijímáním a dalším nakládáním s finančními prostředky třetích osob na sedm let. Pokud jde o poškozené, tito byli odkázáni se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Rozsudek nabyl právní moci dne 16. 9. 2019, neboť usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 9. 2019 pod č. j. 3 To 141/2019-9723 bylo odvolání obžalovaného zamítnuto.
22. Po zhodnocení všech důkazů soud jednání obžalovaného Mgr. Č. B. kvalifikoval jako zločin zpronevěry podle § 206 odstavec 1, 4 písmeno d) trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že si přisvojil cizí majetkovou hodnotu, která mu byla svěřena, a způsobil takovým činem na cizím majetku značnou škodu. Objektem trestného činu je tedy vlastnictví věci, nebo obdobné majetkové právo k jiné majetkové hodnotě. Za cizí věc je nutno považovat cizí hotové peníze, ale i cizí finanční prostředky na účtu svěřeného obžalovanému. Samotné svěřením znamená odevzdání do faktické moci, zpravidla je to spojeno s tím, aby bylo s touto věcí nakládáno určitým způsobem. Obžalovaný si přisvojil cizí věc nebo jinou majetkovou hodnotu, která mu byla svěřena, jestliže s ní naložil v rozporu s účelem, k němuž byly dány do jeho dispozice tyto finanční prostředky, a tedy maří základní úkol svěřením. Obžalovaný svým jednáním jako úřední osoba způsobil na cizím majetku značnou škodu, kdy značnou škodou ve smyslu § 138 odstavec 1 trestního zákoníku se rozumí škoda dosahující částky nejméně 500 000 Kč. Po subjektivní stránce obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť chtěl a věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem.
23. Po zhodnocení všech důkazů soud jednání obžalovaného kvalifikoval rovněž jako zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odstavec 1 písmeno a), b), odstavec 2 písmeno f) trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že jednání spáchal v souvislosti s výkonem jeho pravomoci, přičemž výkon této pravomoci odporoval právnímu předpisu a obžalovaný tím, že překročil svou pravomoc, navíc způsobil svým jednáním značnou škodu. Objektem tohoto trestného činu je Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

zájem státu na řádném výkonu pravomocí úředních osob a na ochraně práv a povinností fyzických i právnických osob. Obžalovaný byl v postavení úřední osoby, tedy v postavení soudního exekutora, který je úřední osobou podle výslovného znění trestního zákoníku, a to nejen při výkonu exekučních činností, ale i při činnostech vykonávajících z pověření soudu nebo státního zástupce. Obžalovaný Mgr. Č. B. byl soudním exekutorem jako fyzická osoba splňující předpoklady podle zákona č. 120/2001 Sb. o osobních exekutorech, kdy jej stát pověřil vedením exekutorského úřadu. V rámci tohoto pověření prováděl i nucený výkon exekučních titulů, přičemž při výkonu exekutorské činnosti byl vázán Ústavou České republiky a zákony a právními předpisy týkající se exekučního řízení. Výkon pravomoci způsobem odporujícím jinému právnímu předpisu znamená porušování nebo obcházení konkrétního zákona nebo právní normy. Škoda představuje zmenšení majetku jiného vyčíslitelné v penězích, přičemž neoprávněným majetkovým prospěchem, kterým způsobil značnou škodu, má soud za to, že obžalovaný ve smyslu § 138 odstavec 1 trestního zákoníku způsobil škodu, která dosahovala nejméně částky 500 000 Kč. I v tomto zločinu obžalovaný jednal po subjektivní stránce ve smyslu § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoníku porušit a ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Podle § 451 odstavec 1 zákona č. 40/1964 občanského zákoníku, kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat. Podle § 451 odstavec 2 tohoto zákona bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu, nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů. Podle § 2991 odstavec 1 zákona č. 89/2012 Sb. občanského zákoníku kdo se na úkor jiného bez spravedlivého důvodu obohatí, musí ochuzenému vydat, oč se obohatil. Podle § 2991 odstavec 2 tohoto zákona bezdůvodně se obohatí zvláště ten, kdo získá majetkový prospěch plněním bez právního důvodu, plněním z právního důvodu, který odpadl, protiprávním užitím cizí hodnoty nebo tím, že za něho bylo plněno, co měl po právu plnit sám. Podle § 3 odstavec 1 zákona č. 120/2001 Sb. o soudních exekutorech a exekuční činnosti exekutor vykonává exekuční a další činnost za úplatu. Exekutorovi, jako osobě, které stát svěřil výkon pravomocí daných exekučním řádem, náleží za provedenou činnost úplata. Tímto ustanovením je zajištěna realizace základního práva exekutora, ale je zejména zárukou nezávislosti exekutora, který vystupuje jako orgán veřejné moci. Nedohodnou-li se exekutor a oprávněný jinak, exekutor po uplynutí lhůty podle odstavce 6 zajistí po odpočtu nákladů exekuce výplatu celé vymožené pohledávky oprávněnému, a to do 30 dnů od doby, kdy peněžité plnění obdržel. Vymožené částečné plnění exekutor vyplatí oprávněnému, nedohod-li se s ním jinak, ve stejné lhůtě v případě, kdy toto nevyplacené částečné plnění převyšuje částku 1 000 Kč. Za vymožené plnění se považuje plnění získané provedením exekuce. Exekutor s oprávněnou osobou se můžou dohodnout na lhůtě, ve které exekutor předá oprávněnému vymoženou částku, avšak není-li taková dohoda uzavřena, je exekutor povinen plnění povinného předat oprávněnému do 30 dnů od doby, kdy toto obdržel. Exekutor je také oprávněn zadržet poměrnou částku odpovídající vymožené částce a jeho nároku na nákladech exekuce, které jsou určeny pravomocným příkazem k úhradě nákladů exekuce. Tyto skutečnosti obžalovaný rovněž jako exekutor pominul.

24. Obžalovaný však po stránce subjektivní a objektivní naplnil svým jednáním rovněž přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť rozhodnutím Ministerstva spravedlnosti ČR ze dne 4. 11. 2014 pod č. j. MSP 595/2014-OJ-SO/9 mu byl pozastaven výkon exekutorského úřadu, v důsledku čehož mu bylo podle § 16 odstavec 4 a § 122 odstavec 3 zákona č. 120/2001 Sb. odňato oprávnění vykonávat úkony exekučního řízení na dobu do pravomocného skončení trestního stíhání, avšak obžalovaný i nadále prováděl úkony, které do výkonu exekuční činnosti spadaly, zejména svévolně vydával PUNE a nakládal s vymoženými částkami. Rovněž i v tomto jednání je u obžalovaného shledán úmysl přímý dle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, neboť obžalovaný si byl vědom svého postavení a svých pravomocí ve znění právních předpisů. Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.

25. V rámci úvah o ukládání trestu soud přihlédl ke společenskému zájmu, který byl jednáním obžalovaného porušen, a kterým je zájem společnosti na ochraně cizího majetku a nerespektování rozhodnutí jiného orgánu veřejné moci. Vzhledem k odsouzení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2019 pod č. j. 50 T 4/2016-9648 ve vztahu ke spáchání jednotlivých skutků bylo nutno ukládat trest souhrnný. Proto soud uložil obžalovanému Mgr. Č. B. trest podle § 329 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 2 trestního zákoníku a za sbíhající se zvláště závažný zločin zpronevěry podle § 206 odstavce 1, 5 písmeno a) trestního zákoníku a zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odstavec 1 písmeno a), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku, za které byl odsouzen rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2019 pod č. j. 50 T 4/2016-9648, a to souhrnný trest odnětí svobody v trvání devíti let, přičemž pro výkon trestu obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou. Vzhledem k charakteru trestné činnosti byl obžalovanému rovněž uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce, zaměstnání, povolání či podnikatelské činnosti související s přijímáním a dalším nakládáním s finančními prostředky třetích osob, a to v trvání devíti let, a to s ohledem na závažnost vytykaného jednání a výši způsobené škody. Současně byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 5. 2019 pod č. j. 50 T 4/2016-9648.
26. K trestnímu řízení se včas a řádně připojili poškození, kdy soud rozhodoval o jejich nároku na náhradu škody. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 18. 8. 2017 pod č. j. KSBR 45 INS 413/2016-A-40 byl zjištěn úpadek obžalovaného a na jeho majetek byl prohlášen konkurs. Při uplatněných nárocích na náhradu škody v trestním řízení byl soud nucen v souladu s ustanovením § 140b zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) rozhodnout tak, že se poškození, kteří byli poškozeni právě jednáním obžalovaného, odkazují s nárokem na náhradu škody na civilní řízení ve smyslu § 229 odstavec 1 trestního řádu, neboť majetek obžalovaného je k dispozici v insolvenčním řízení a nelze jej tak použít k náhradě poškozeným. Proto poškození: Raiffeisen, stavební spořitelna, a. s., Ministerstvo spravedlnosti ČR, Krnovské opravný a strojírny, s. r. o., Okresní správa sociálního zabezpečení Klatovy a Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových, byli odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Bruntále. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ostravě. Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Bruntál 19. února 20

JUDr. Vladimíra Kikerlová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Janáčková.